

Erdélyi Örmény Gyökerek füzetek

"Emlékek nélkül, népeknek híre csak árnyék..."

(Vörösmarty Mihály)

A Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása havonta megjelenő kiadványa

IV. évfolyam 35. szám

2000 január

A Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulásának tagszervezetei: a II. kerületi, VI. kerületi, IX. kerületi és XI. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzatok, valamint az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület

A Fővárosi Örmény Klub minden hónap 3. csütörtökén délután 17 órakor - hívtatán és hívtatlanul mindenkit szeretettel vár klubdélutánjaira a Budapest V. Semmelweis utca 1-3. 1. Emeleti zeneterembe.

Január

Könyörgés az örmény liturgiából

A keleti liturgiákat, így az örményt is jellemzik a liturgiaszerű könyörgés sorozatok, melyek a hívek elé tárják, milyen célokért is kell imádkozni. Idén minden hónapban egy-egy könyörgést idézünk fel.

"Könyörögjünk az Úrhoz az egész világ békességéért és a szent egyház fennmaradásáért! Uram, irgalmazz!"

Máskor is írtunk már békéről, mint a legfontosabb adományról, melyet fentről, Istentől remélünk. Egybevág ez az újévi jókívánságokkal is: "Békés, boldog új esztendő!" Az egyház is csak békében tudja igazán Istent dicsőíteni, az embereket megszentelni, s egyben társadalmi építőmunkáját elvégezni. Gondoljunk a könyörgésre őszinte szívvel.

Dr. Sasvári László

Újévi interjú dr. Issekutz Saroltával

Hogyan értékeli Issekutz Sarolta az elmúlt évet? Magánemberként is, de úgy is, mint az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület, a budapesti II. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat, valamint a Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása elnöke?

- Magánemberként is, választott funkciókat betöltő személyként is ugyanúgy értékelem 1999-et: rendkívül küzdelmes év volt, ugyanakkor sok eredményt hozott. Nemrég olvastam, hogy az Erdélyi Múzeum Egyesület 140 éves fennállása alatt legaktívabb életét a trianoni békediktátum után, a II. világháborúig élte, az elnyomatás időszakában. Ugyanez állapítható meg rólunk is. Mi, Magyarországon élő, erdélyi örmény gyökerű magyarok sajnos elnyomatásban élünk, keleti örmény testvéreink elnyomatásában (természetesen nem kívánunk általánosítani, az érdekeltek tudják, kikről van szó).

Ez nagyon furcsa, de igaz megállapítás. Tíz évvel a demokrácia kivívása, a megszálló csapatok kivonulása után mi, örmény gyökerű magyarok (bár számszerű többségben vagyunk) kisebbségként éljük meg az elnyomatást a néhány éve, évtizede a Szovjetunióból betelepült és az ottani politikai, erkölcsi normákat magukkal hozó néhány személyből álló csoport által. E küzdelem egyúttal bizonyítás is a számunkra. A legjobb bizonyíték, hogy egyáltalán vagyunk, többségben vagyunk, több száz éves magyarhoni kultúránkat

ápoljuk és terjesztjük. Ez az elmúlt év sikere itthon Magyarországon, és otthon Erdélyben. Munkánkat még nem fejeztük be, van még néhány meghatározó terület, ahol erőnket koncentrálnunk kell. Kialakítottuk önálló arculatunkat. Ma már egyre szélesebb körben tudják azt, hogy ebben az országban nemcsak az Avanesian Alex nevével fémjelzett csoport létezik, ha örménységről van szó. Erdélyben különösen nagyot sikerült lépnünk, s ezen a téren a legnagyobb "segítséget" éppen Avanesian Alexéktől kaptuk azzal, hogy megalakították a Magyarországi Örmény Egyházat, ezzel ő szalonképtelenné tette magát, hiszen egyértelműen kinyilvánították, hogy elszakadtak a katolikus egyháztól. Erdélyben sem nézik jó szemmel a katolikus vallás elhagyását és a közeledést az ortodoxia felé.

Egy éve múlt, hogy az EÖGYKE által kritizált elektori gyűlésen, mindennemű lehetséges kompromisszum mellőzésével megalakult az Országos Örmény Önkormányzat. Hogyan látja elnök asszony az OÖÖ első évének működését?

Az OÖÖ első évének működését sehogyan sem látom. Sajnos, semmilyen információnk sincs arról, hogy egyáltalán működik-e. Szlogeneket hallunk itt-ott, amelyek nem értékelhetőek. Egyébként, minden úgy történt, ahogyan az előző időszak működéséből várhattuk. Egy zárt, kemény mag minden hatalmat magához ragadott (politikai és gazdasági), a valós tevékenységről semmit sem lehet tudni, mert az még saját köreiken belül is teljesen titkos. Azt is csak véletlenül tudtuk meg, hogy az OÖÖ Soroksári úti székhelye megszűnt. Milyen okból, miért? Mi lett a több mint 50 milliós értékű irodának, vagy ellenértékének a sorsa, nem tudjuk. Az Országos Önkormányzat vezetősége nem tartotta fontosnak, hogy minderről tájékoztassa a hazai örménységet.

Tavalyelőtt év végén és 1999 elején - különösen Avanesian Alex részéről - éles hangú nyilatkozatok láttak napvilágot, mint: aki nem tud örményül, nem örmény. A sajtónyilatkozatokban - az Ararát oldalain is - mindig gondosan egymás mellett szerepeltették Issekutz Sarolta és Roland Antoniewicz ("az örmény királ") nevét. Gondolok például a „plakátháborúra", amikor is valaki gyalázkodó plakátokat ragasztott ki. Az Ararát néhány hónapja csupán annyit közölt, hogy a Bíróság megállapította a gyalázkodó plakátragasztásban R. Antoniewicz bűnösségét - ám egyéb hozzátenni valója nem volt. Mi történt ebben a kérdésben azóta?

- Várom, hogy történjen valami. Avanesian úr ugyanis nyilvánosan engem rágalalmazott meg a plakátok kiragasztásával, sőt, hozzá közelálló képviselőtársa is ezzel vádolt, ezért várom, hogy az Ararát hasábjain bocsánatot kérnek tőlem a rágalmazásért.

Azok, akik örmény eredetű magyarnak vallják magukat és szeretnének örmény katolikus misére járni az Orlay utcába, mit remélhetnek 2000-ben?

A római katolikus egyház örmény katolikus szertartású plébániáját az Orlay utcában a Magyarországi Örmény Egyház nevű, a katolikus egyháztól elkülönülő tömörülés foglalta el (megtévesztésképpen ugyanazok a személyek alapították, akik korábban katolikusnak vallották magukat). Mit remélhetnek örménykatolikus magyar testvéreink 2000-ben? Harcunkat nem adjuk fel. Eddig nem sikerült rendezni templomunk, múzeumunk, könyvtárunk és levéltárunk sorsát, de 2000-ben folytatjuk a harcot. Megengedhetetlen, hogy tárgyi emlékeinket elorozni akarják és megakadályoznak bennünket, hogy templomunkban saját szertartású misén vehessünk részt.

A Katolikus Egyház remélhetőleg hathatósan közbelép az ügyben, ha pedig nem sikerülne itthon és Bécsben, a Mechitarista Rendnél megnyugtató döntést elérnünk, úgy akár a pápáig is el fogunk menni. Jó lenne, ha a Magyarországi Örmény Egyház alapítói belátnák, hogy nem a más vagyona terhére kell megoldaniuk, hanem saját maguknak kell létrehozniuk imaházukat, templomukat, saját anyagi hozzájárulásokból, bárhol Magyarországon és ott élhetik saját hitéletüket. Ehhez mindenkinek joga van, de arra nincs, hogy más hitélete és vagyona rovására teremtsen magának "hit-élet-teret".

Hogyan, milyen programokkal készül az új esztendőre a Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása, a BÖKÖT?

Nem szabad elválasztani egymástól a Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása, az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület, és a BÖKÖT-ben részt vevő önkormányzatok, a II, VI, IX. és XI. kerületi önkormányzat programjait. A Társulás célja éppen az, hogy azonos célokért, koncentráltan, jobb minőségben tudjuk közösen előállítani programjainkat. Valamennyinek az a célja, hogy a civil szerveződést erősítse, hogy országos méretűvé tegyük céljaink megvalósulását és mindenki, akiben örmény vér folyik, felébred az igényt, hogy kutassa múltját, legyen büszke gyökereire és akár családi hagyományain át mentse meg őket, erősítse a továbbélést, segítse a kultúránk terjedését.

Folytatjuk itthon és Erdélyben is az önszerveződő, civil szervezetek létrejövetelének ösztönzését. Ezek szövetségbe tömörülnek és koncentráltan tudják megvalósítani ugyanazt a célt.

Így 2000-ben is - az 1999-es évhez hasonlóan - rendkívül fontosnak tartjuk a rendszeres, havi klubdelutánok szervezését, az erről szóló híradásokat, az ott elhangzó tanulmányok, aktuális híradások hazai és külföldi, különösen erdélyi, megjelentetését az EÖGY-füzetekben, valamint a kutatások, konferenciák anyagának kötetben való megjelentetését. Ahogyan tavaly az 1997-es konferencia anyagát jelentettük meg, idén tavasszal az 1999-es szamosújvári konferencia anyaga fog megjelenni az Erdélyi Örmény Múzeum sorozat keretében.

Ugyancsak fontos a rendszeres találkozók szervezése. Idén is részt veszünk "barangoláson őseink földjén", amelynek során - 4 éve már - különböző régiókat látogatunk meg és találkozunk az örmény származásúakkal. Folytatjuk évek óta tartó akciónkat, az erdélyi templomaink restaurálására adományok gyűjtését. Ilyenek például az erzsébetvárosi, valamint a szamosújvári templom számára gyűjtött adományok, de Gyergyó és Csíkszépvíz is számíthat ránk. A szamosújvári templom nemrég visszakarta megőrzésre híres képét, amelyet Rubens (vagy a Rubens iskola) festett, ennek feltétele volt azonban, hogy a templom megfelelő biztonsági berendezéssel legyen ellátva. Újra szól a nagytemplom orgonája is. Reméljük, hogy az alvó örmény város, Szamosújvár ismét a turizmus előterébe kerülhet, mint volt a régmúlt időkben, hiszen csodás emlékei vannak, és nemcsak annak érdemes odalátogatnia, aki örmény származású.

2000-ben ismét több pályázatot irunk ki, hogy minél többeket készítsünk arra, foglalkozzanak a múlt eredményeivel, tegyék közkinccsé kutatásaik eredményét. Így például folytatjuk az 1848-1849-es örmény emlékhelyek című pályázatunkat, szeretnénk, ha többen foglalkoznának helytörténeti kutatással, épített, kulturális örökségünk feltárással. Föltétlenül folytatjuk a "Szemelvények az erdélyi magyarörmény múltból családi archívumok alapján" című kiállítás-sorozatunkat. Ezeket a kiállításokat minél több helyen szeretnénk megrendezni itthon és Erdélyben is, egyre több család, település, régió bemutatásával.

Nagyon fontos, hogy kiadványainkat, reprintjeinket eljuttassuk hazai és erdélyi közgyűjteményekbe, hogy használhassák a kutatók és érdeklődők. Igen fontos folytatnunk nevezetes magyarországi személyiségek bemutatását. A múlt század elejétől kezdve számos olyan, örmény származású személyiségről van szó, akiknek társadalmi-politikai-tudományos-művészeti tevékenységére büszkék lehetünk s, ezért kötelességünk őket szűkebb és tágabb közösségünk számára bemutatnunk.

Mennyire elégedett elnök asszony az EÖGYKE 1999-es munkájával, eredményeivel, a tagok részvételével?

Az EÖGYKE 1999-es munkájával elégedett vagyok, bár Egyesületünk nagyon szerény támogatást kapott a Parlament kisebbségi-kulturális rovatából, s ugyancsak nagyon kevés támogatásban részesült a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma pályázatából is, terveinket mégis megvalósítottuk. Jelentős adományokat gyűjtöttünk az erdélyi templomaink számára, ezeket célba is juttattuk, a restaurálások megindultak. Az EÖGYKE és a BÖKÖT jelentős hozzájárulásával valósulhatott meg november 20-21-én a szamosújvári egyházi konferencia, amelynek másik, fontos témája az identitás kérdése volt, s amelyre sikerült megjelentetnünk az 1997-es konferencia anyagát tartalmazó kiadványunkat.

Minden évben különösen nagy visszhangot vált ki a már említett "barangolás", hiszen lélekben megújulva térünk vissza Erdélyből, őseink földjéről, a magyarörménység bölcsőjéből. Ezek az utak fontosak a közös múlt feltárássában.

Vállaltuk és bonyolítjuk a Fővárosi Örmény Klub estjeinek szervezését, itt az anyagiakat (terembér, büfé, időnként a közreműködők díja) a BÖKÖT vállalta magára, de a programok összeállítása, a szervezés az EÖGYKE feladata és ezt évek óta szívesen tesszük. Ugyanígy az egyesület feladata a Füzetek készítése,

az anyagyűjtés, a tanulmányok, írások beszerzése.

Mindezt a munkát anyagi ellenszolgáltatás nélkül vállaltuk és vállaljuk a jövőben is, ahogyan a 98-as választások előtt hangsúlyoztuk: mi nem pénzért tesszük ezt, hanem az ügy érdekében. Ezért vannak eredményeink.

Hogyan alakulhatnak 2000-ben erdélyi kapcsolataink? Milyen szerepük lehet a magyarországi örmény magyaroknak az erdélyi települések, a kulturális és vallási élet alakulásában?

Igen jól alakulnak ezek a kapcsolatok, s ennek fontos állomása volt a novemberi szamosújvári konferencia, amelyen a résztvevő erdélyi magyarörmény és "csak" magyar szervezetek olyan nyilatkozatot tettek, hogy szövetséget hoznak létre, amely alkalmas érdekeik koncentrált képviselésére, eredményeik közös felmutatására. Ennek létrehozásában jelentős a szerepünk. Hitelesebben fogadnak el bennünket, mint gondoltuk volna, aminek a magyarázata talán az, hogy ha Erdélyből elszármazott örmények évtizedek múltán is visszatérnek szülőföldjükre, őshazájukba és fontos számukra, hogy az otthon maradtakkal kapcsolatot tartsanak, fontos számukra a szellemi értékek, az épített emlékek, a templomok, a temetők gondozása, a közös katolikus vallás, akkor ezek az emberek alkalmasak arra, hogy velük szövetkezve folytassuk a közös utat.

Mi a véleménye a mai, magyarországi, nemzetiségi önkormányzatok létéről, működéséről? Mi a véleménye arról, hogy a nemzetiségi és etnikai kisebbségi törvény következtében egyre-másra a nemzeti kisebbségek parlamenti képviseléséről esik szó?

Sajnos, elég rossz a véleményem a kisebbségi önkormányzatok működéséről. Jelenleg annyi a joghézag és annyira hiányos a kisebbségi törvény, valamint a kiegészítő jogszabályok, hogy az országos kisebbségi önkormányzatok törvényességi felügyelet nélkül, mint állam az államban működhetnek s gyakorlatilag azt tesznek, amit akarnak. Mivel nem vonatkozik rájuk semmilyen érdemleges ellenőrzésre kötelező jogszabály, így nincs mód arra, hogy akár kirívó esetekben valamely szerv, ügyészség, bíróság, vagy az Állami Számvevőszék vizsgálódják, vagy megállapításokat tegyen. Ha ilyet mégis tesz, akkor annak végrehajtása nem biztosított. Éppen ezért, amíg meg nem oldódik az országos kisebbségi önkormányzatok illetén törvényességi felügyelete, teljesen irreális a kisebbségeknek az az óhaja, hogy parlamenti képviseléssel rendelkezzenek.

Először a kisebbségeknek kell működésükön belül kötelezően és kikényszeríthető módon a demokráciát biztosítaniuk és csak azután követelhetik a parlamenti demokráciában való részvételüket. Belső szabályozottság nélkül ugyanis csak anarchia várható, ami például az örményeknél megállapítható. Sajnos az a tapasztalatom, hogy a kisebbségi önkormányzatiság révén gyakran olyan emberek kerültek felszínre, akik alkalmatlanok közösségi érdekképviselőre. Részben azért, mert még saját érdekképviselőjük vonatkozásában is segítségre szorulnak, részben pedig felkészületlenség, morális hiányosságok miatt. Ezért van az, hogy sokan pénzszerzésre használják fel a lehetőséget. Ezért ennek az új intézményrendszernek ilyen formában nem sok jövőt jósolok.

Sajnálatos, hogy a hazai, nemzetiségi kisebbségeket és a cigány etnikumot egy kalap alá vonták és ugyanazokkal a jogszabályokkal próbálták meg szabályozás alá vonni. Jogszabályi értelemben is külön kell választani a szociális problémákkal küszködő cigányságot és a nemzeti kisebbségeket. A valódi nemzeti kisebbségek számára külön, valóban csak kulturális autonómiát segítő szabályozási és támogatási rendszert kell megtervezni, de a pozitív diszkrimináció alkalmazásával igen is joga van az államnak a költségvetési juttatást ellenőrizni.

Hogyan tudná (szeretné) elképzelni a magyarországi örmény származásúak és nemzetiségűek (magyar és örmény anyanyelvűek együttélését a továbbiakban? Lehet-e, kell-e külön beszélni önkormányzati, társadalmi, vallási, politikai együttműködésről?

1996 tavaszán javaslatot terjesztettem az Országos Önkormányzat közgyűlése elé arról, hogy a hazai örménység - hasonlóan más kisebbségekhez - többszínű és legalább két csoportra bontandó. Az erdélyi magyarörménység más érdeklődési körű, mint az utóbbi években, esetleg évtizedekben betelepült,

úgynevezett keleti örmények, akiknek elsősorban beilleszkedési problémáik vannak és egészen más az érdeklődési körük. Éppen ezért javasoltam, hogy az OÖÖ elnöke alá válasszunk két elnökhelyettest, akik a két csoportosulás érdekképviselőit, illetve irányítását elvállalnák, miközben mindkét csoportosulás tagjai valamennyi rendezvényen korlátlanul részt vehetnek. Nem elválasztjuk őket, hanem lehetőséget biztosítunk, hogy a saját igényeik és hagyományaik szerint terjesszék saját kultúrájukat a másik csoport tagjai, illetve a más nemzetiségűiek, a haza más polgárai irányába is.

Az 1998 évi kisebbségi választásoknál, amikor szintén olyan javaslatokkal álltam elő, hogy az országos önkormányzat összetétele feleljen meg a kisebbség tényleges összetételének, ajánlatomat szintén nem fogadták el. Szerintük mi nem vagyunk örmények, kizártak bennünket.

Kár az együttműködésről beszélni ilyen személyi feltételek mellett. Szerencsére az önkormányzati törvény önállóságot biztosít minden önkormányzatnak, illetve azok társulásának. Az országos önkormányzati cím semminemű fölérendeltséget nem jelent egyetlen önkormányzatnak sem. Ilyen feltételek mellett választottuk azt az utat, hogy önálló arculattal megjelenve, az országos önkormányzat mellett, minden szinten, idehaza és külföldön közvetlenül képviseljük magunkat, gyakran az országos önkormányzat mellett.

Minden szinten kinyilvánítjuk, hogy a jelenlegi országos önkormányzat nem képviseli a mi közösségünket, bár a demokrácia formális szabályai szerint (választás során megszerzett státusz) ezt kellene tennie. Szeretném aláhúzni, nem mi szakadtunk ki, hanem kitasztottak bennünket.

Felmerül az a kérdés, hogy mi van azokkal az önkormányzatokkal, amelyek azt vallják magukról, hogy függetlenek. Valójában az erővonalak az elmúlt időben annyira rendeződtek, hogy túl a formális megnyilatkozásokon, közvetett módon a "függetlenek" majdnem mindegyike valahova húz és így valamelyik szekértáborral tud együttműködni.

Milyen jelentőséget tulajdonít annak, hogy az örmény kisebbség köreiből terjesztett vélekedés szerint alapvetően elnök asszony és Avanesian Alex közötti, személyes konfliktusokról van szó? Egyáltalán, mennyiben igaz ez a feltételezés?

Túl egyszerű volna a köztem és Avanesian Alex közötti nézeteltérést személyes konfliktussá degradálni. Szemléletbeli különbségről van szó. Az én nézetem szerint a hazai örménység többretegű, többféle kultúrájú és mindenkinek biztosítani kell azt a jogát, hogy saját igénye, saját kultúrája szerint élhesse a jelenét. Avanesian Alex úr szerint csak örmény létezik, akinek kötelessége örményül beszélni. Ő a keleti irányt képviseli, én pedig azt mondom, hogy a magyarörmények természetes őshazája Erdély, ahonnan származnak, érdeklődésük és kapcsolatteremtő igyekezetük is ebben az irányban mutatkozik meg.

Különbség van közöttünk egyébként a közpénzek felhasználását illetően is. Véleményem szerint az adófizető polgárok pénzéből a kisebbségnek juttatott pénzt vissza kell forgatni a kisebbség és az egész társadalom kultúrája számára. Nincs "pardon", közpénzből nem lehet magánakciókat folytatni. Ez ellen léptem fel 1995-ben is és azóta is, folyamatosan.

További ellentét, hogy úgy a betelepülésük időpontjában és kultúrájukban, mint vallási téren is eltérőek a hazai örmények. Míg a magyarországi összörménység mintegy 98 százalékát kitevő magyarörmények ma örmény katolikusok, vagy római katolikusok, illetve már elkereszteltek, például reformátusok, addig a két százalékot kitevő keleti örmények egy része ateista, illetve az elmúlt évtizedekben a Szovjetunióból települtek be és ott nem lettek megkeresztelve. Más részük, akiket megkereszteltek, az apostoli egyház hívei. Ezen különbség csak azért került reflektorfénybe, mert az újonnan érkezettek úgy vélték, az a járható út, hogy elvegyék a másik templomát.

Különbség közöttünk az is, hogy én fontosabbnak tartom a magyar-örmény magyar közösségen belüli, közösségi életet, az emberekkel való személyes foglalkozást, mint a kifelé irányuló, látszatprogramokban megnyilvánuló politika folytatását, amely mögött nincs társadalmi bázis.

Meg kell jegyezni, annyi alapja van a köztem és Avanesian Alex közötti személyes ellentétéről szóló híreknek, hogy az 1998 májusában OÖÖ Hírlevélben ellenem megjelentetett valótlan állítások miatt jó hírnév sérelme címén pert indítottam az Országos Örmény Önkormányzat ellen. A per több mint egy éve folyik, de itt sem én és Avanesian elnök úr áll szemben, hanem tanuk seregét vonultatja fel, megpróbálva valótlan állításait bizonyítani, s ezzel szerencsétlen tanukat, képviselőtársaimat teszi ki - függetlenül attól, hogy vétettek-e ellenem, vagy sem - esetlegesen újabb, rágalmozás, stb. miatti jogvédelmem iránti

eljárásnak.

Hogy az ellentét mennyire nem privát, személyes jellegű, arra jellemző, hogy amikor a 23 tagú OÖÖ három képviselője lemondott, a választási listán következő személyek országos képviselővé való kinevezését Avanesian elnök megakadályozta (nem személyemet érintette). Ez nem személyes nézetkülönbség, hanem félelem a más nézetektől.

Elképzelhetőnek tartja-e az OÖÖ elnökének, esetleg az egész testületnek a leváltását, vagy visszahívását? Egyáltalán, felmerülhet-e ilyen gondolat? (A közelmúltban egy másik nemzetiség országos önkormányzatának elnökét és vezetőségét visszahívták, testületük most új elnökválasztásra készül.)

Miután az országos kisebbségi önkormányzatok törvényességi felügyelete megoldatlan, az elmúlt öt év alatt az OÖÖ bármit megtehetett és ebbe senkinek beleszólási joga nem volt, ugyanígy az is lehetséges, hogy az Országos Önkormányzat leváltja elnökét. Elképzelhető az is, hogy az elektori gyűlés, amely az 1999 január 3-i állapot szerint 125 képviselőt jelent, 51 százalékos szavazattal visszahívja az Országos Önkormányzatot és új közgyűlést állít fel. Ilyen elvi lehetőségek vannak.

Mi (az EÖGYKE és a hozzá hasonló elveket valló civil szervezetek) rájöttünk, hogy az önálló arculat megteremtése sokkal egyszerűbb és tartósabb megoldásnak ígérkezik, mint a mindenkori választásoktól függő megoldás. Ha változás lehet az Országos Örmény Önkormányzatban, az csak belső erózió révén történhet, egyesek megelégedik a diktatúrát és kezdeményezik a változást. Gondolom, nem meglepő, hogy ilyen törekvések megjelenésekor partnerek leszünk. De megszerzett pozíciókat és elveinket nem adjuk fel az újráválasztások esetében sem.

Összefoglalva az elmúlt időszakot, kijelenthetem, hogy göröngyös, de sikeres évet zártunk. 2000-ben folytatjuk munkánkat, sőt még érdekesebb és fontosabb projekteket indítunk, így reménytelen jövő elé nézünk. A közösség részéről kellő személyi bázist, háttértámogatást kapok, igénylik tevékenységünket és ameddig ezt az erőt érezzük, addig nem lesz probléma. A többit pedig bízunk a Jóistenre.

Alapelvem: HINNI, AKARNI, TENNI! És ettől nem tágítok, ezért is volt nagy élmény számomra, hogy a Szent Koronával és a millenniumi ünnepek megnyitásával kezdődött Magyarországon a kétezredik év. Nagyon sok feladatunk van, hogy mindezek szellemében tevékenykedjünk itthon Magyarországon és otthon, Erdélyben.

Köszönöm a beszélgetést.

Dávid Csaba

A gyergyószentmiklósi örmény templom karácsonyi ünnepélye

Elrepült egy esztendő és vele egy évszázad, mely alkalmat adott arra, hogy gyermekeink számára, akik még nem töltötték be 14. életévüket és valamilyen formában kötődnek ősi örmény templomukhoz, megrendezhettük december 28-án délután 4 órakor a hagyományossá vált "angyaljövetele" ünnepséget.

Az idei ünnepség felejthetetlen volt. Nagyobb pompával és sokkal tartalmasabb ajándécsomaggal szállt alá a kis Jézus által küldött csodaszép angyalka. Templomunk teljes díszben, gyönyörű fenyőkkel díszítve várta az érkezés pillanatát a négy elsőáldozó gyermek kíséretében. A 4 gyermek örömtől sugárzó arccal énekelte a "Mennyből az angyal"-t, aki a fényszórók csillogó szikrái között lépett a főoltár elé, mondván:

Szőnek az angyalok hópihe karácsonyt

Csorgó holdfény-léptű, bársonypuha álmat

Fenn a jeges égen, decemberi éjjel

Ezer csillag fénye ragyog szanaszéjjel.

Megérkeztem Tél országból. Kis gyermekek: Jó napot!

Páll Sándor főtisztelendő úr méltatta az ünnep jelentőségét, gyermekeink megígérték, hogy a kis Jézus kérésének eleget tesznek és nem hagyják el, hívek maradnak egyházukhoz.